

Judecătoria CHIȘINĂU
(sediul Ciocana)

Суд КИШИНЭУ
(офис Чокана)

MD-2044, mun.Chișinău
str.Mihai Sadoveanu, 24/1
tel: 022-49-87-33

MD-2044, мун.Кишинэу,
ул. Михай Садовяну 24/1
тел: 022-33-80-65

14.12.2017

Dosar. Nr. 1-317/2016

Curtea Constituțională a Republicii Moldova

Mun.Chișinău

Str. Alexandru Lăpușneanu 28

Prin prezenta, Judecătoria Chișinău (sediul Ciocana), Vă expediază încheierea nr. 1-317/2016 din 13 decembrie 2017 și cererea de sesizare a Curții Constituționale cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 308 alin (4) în coroborare cu art. art. 311, 312, 329 din Codul de procedură penală și a prevederilor art. 232 alin.(2) Cod de procedură penală, cu prevederile art. 4, 16, 20, 25, 26 din Constituția Republicii Moldova, înaintate de apărătorul inculpaților, avocatul Corneliu Chisilița, în cauza penală de învinuire a lui Craciun Galina, Craciun Sorin și Ichim Eugeniu în comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(5) Cod penal.

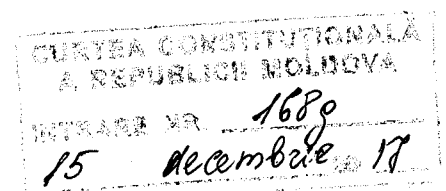
Anexă:

1. încheierea din 13 decembrie 2017 cu privire la admiterea cererii apărătorului Corneliu Chisilița privind sesizarea Curții Constituționale – 1 filă;
2. cererii de sesizare a Curții Constituționale cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate – 16 file;
3. procesul-verbal al ședinței de judecată din 13 decembrie 2017 – 3 file;
4. copia rechizitoriului – 41 file;
5. 8 volume a dosarelor cu privire la prelungirea măsurilor preventive care conțin actele invocate de către avocat în cererea privind sesizarea Curții Constituționale, care după examinare, solicităm a fi remise Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana), judecătorului Chironeț Ioana.

Total – 61 file.

Președintele ședinței, judecător

Chironeț Ioana

ÎNCHEIERE

13 decembrie 2017

mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău (sediul Ciocana)

Instanța de judecată în componența:

Președintele ședinței, judecătorul Chironeț Ioana

Grefierul Țiltu Cristina

Cu participarea:

acuzatorului de stat Vidrașco Tatiana

apărătorilor Chisilița Corneliu și Chetragu Dragoș

examinînd în ședință de judecată publică cererea avocatului Chisilița Corneliu privind sesizarea Curții Constituționale expusă în cauza penală de învinuire a lui Ichim Eugeniu Teodor, Craciun Galina Vasiliu și Craciun Sorin Valeriu, în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) din Codul penal al Republicii Moldova,

constată:

În procedura Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) se află spre examinare cauza penală privind învinuirea lui Ichim Eugeniu Teodor, Craciun Galina Vasiliu și Craciun Sorin Valeriu, în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) din Codul penal al Republicii Moldova.

În ședința de judecată din 13 decembrie 2017, apărătorul inculpaților – avocatul Chisilița Corneliu, a înaintat cerere prin care a solicitat ridicarea excepției de neconstituționalitate, cu sesizarea Curții Constituționale privind pentru verificarea corespunderii prevederilor alin. (4) art. 308 în coroborare cu art. 311, 312, 329 din Codul de procedură penală al Republicii Moldova, și alin. (2) art. 232 din Codul de procedură penală al Republicii Moldova, cu prevederile art. 4, 16, 20, 25, 26 din Constituția Republicii Moldova, expunînd motivele în sesizare.

În ședința de judecată apărătorii Chisilița Corneliu și Chetragu Dragoș au susținut cererea și au solicitat admiterea acesteia cu remiterea materialelor în adresa Curții Constituționale, or este vorba de măsura preventivă, care se examinează de urgență, și nu este necesară suspendarea procesului penal în aceste circumstanțe. La fel, au susținut că pînă la moment nu este o hotărîre a Curții Constituționale, avînd ca obiect examinarea dispozițiilor art. 232 alin. (2) din Codul de procedură penală. Cît privește prevederile art. 308 alin. (4) din Codul de procedură penală Curtea Constituțională s-a expus prin decizii sub alt aspect, decît cel invocat în prezenta sesizare.

Inculpații Ichim Eugeniu Teodor, Craciun Galina Vasiliu și Craciun Sorin Valeriu, au susținut cererea și au solicitat admiterea acesteia.

Acuzatorul de stat Vidrașco Tatiana în ședința de judecată a solicitat termen pentru a se expune asupra cererii, instanța de judecată acordîndu-i acest termen, însă a invocat că termenul acordat este insuficient pentru a se expune.

Părțile vătămate Volcova Ala au lăsat la discreția instanței soluționarea chestiunii date.

Apărătorul părții vătămate Bordei Teodor a menționat că este un drept al apărării de a sesiza Curtea Constituțională și nu are obiecții.

Audiind opiniile participanților la proces, studiind materialele cauzei penale, analizînd solicitarea privind ridicarea excepției de neconstituționalitate, completul de judecată consideră că cererea urmează a fi admisă din următoarele considerente.

Potrivit art. 7 alin. (3) din Codul de procedură penală dacă, în procesul judecării cauzei, instanța constată că norma juridică ce urmează a fi aplicată contravine prevederilor Constituției și este expusă într-un act juridic care poate fi supus controlului constituționalității, judecarea cauzei se suspendă, se informează Curtea Supremă de Justiție care, la rîndul său, sesizează Curtea Constituțională.

Conform art. 135 alin. (1) lit. g) din Constituția Republicii Moldova, art. 4 alin. (1) lit. g) din Legea cu privire la Curtea Constituțională, art. 4 alin. (1) lit. g) din Codul jurisdicției constituționale, rezolvarea excepțiilor de neconstituționalitate a actelor normative ține de competența Curții Constituționale.

Curtea Constituțională prin Hotărîrea nr. 2 din 09 februarie 2016, la pct. 82, a relevat următoarele: "Judecătorul ordinar nu se va pronunța asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității cu Constituția a normelor contestate, ci se va limita exclusiv la verificarea întrunirii următoarelor condiții: (1) obiectul excepției intră în categoria actelor cuprinse la articolul 135 alin. (1) lit. a) din Constituție; (2) excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia, sau indică că este ridicată de către instanța de judecată din oficiu; (3) prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei; (4) nu există o hotărâre anterioară a Curții având ca obiect prevederile contestate".

Din conținutul solicitării de ridicare a excepției de neconstituționalitate, instanța reține că partea apărării invocă neconstituționalitatea art. 308 alin. (4) coroborat cu art. 311, 312, 329 din Codul de procedură penală al Republicii Moldova, și art. 232 alin. (2) din Codul de procedură penală al Republicii Moldova în sensul corespunderii cu art. 4, 16, 20, 25, 26 din Constituția Republicii Moldova.

Astfel, verificînd aspectul întrunirii condițiilor stabilite de Curtea Constituțională prin Hotărîrea nr. 2 din 09 februarie 2016, instanța relevă că prevederile art. 308 alin. (4) din Codul de procedură penală au constituit subiect de examinare la Curtea Constituțională, fiind emise deciziile Curții Constituționale nr. 20 din 09 martie 2017 și nr. 22 din 10 martie 2017. Însă instanța de judecată constată că argumentele invocate în sesizarea apărătorului Chisilița Corneliu țin de alte aspecte, decît cele invocate anterior prin sesizările 19g/2017 și 23g/2017. Or, prin Deciziile Curții Constituționale menționate mai sus, sesizările s-au declarat inadmisibile, iar o Hotărîre a Curții Constituționale în acest sens nu există. Mai mult sesizarea înaintată are la bază alte temeuri și motive de solicitare a excepției de neconstituționalitate, decît cele invocate anterior.

Referitor la prevederile art. 232 alin. (2) din Codul de procedură penală instanța nu a reținut existența a careva hotărîri sau decizii ale Curții Constituționale.

Din aceste considerente, instanța de judecată ajunge la concluzia că în prezența unor temeuri și motive noi, ce țin de prevederile art. 308 alin. (4) din Codul de procedură penală, dar și de faptul că nu există careva hotărîri pe marginea corespunderii constituționalității prevederilor art. 232 alin. (2) din Codul de procedură penală, cererea apărătorului inculpaților – avocatul Chisilița Corneliu, prin care a solicită ridicarea excepției de neconstituționalitate, cu sesizarea Curții Constituționale privind pentru verificarea corespunderii prevederilor alin. (4) art. 308 în coroborare cu art. 311, 312, 329 din Codul de procedură penală al Republicii Moldova, și alin. (2) art. 232 din Codul de procedură penală al Republicii Moldova, cu prevederile art. 4, 16, 20, 25, 26 din Constituția Republicii Moldova, urmează a fi admisă cu sesizarea Curții Constituționale.

În conformitate cu prevederile art. 342 din Codul de procedură penală al Republicii Moldova, Hotărîrii Curții Constituționale nr. 2 din 09 februarie 2016, instanța de judecată

DISPUNE:

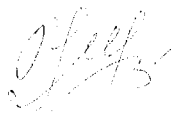
Se admite cererea apărătorului Chisilița Corneliu privind sesizarea Curții Constituționale referitor la verificarea constituționalității art. 308 alin. (4) și art. 232 alin. (2) din Codul de procedură penală al Republicii Moldova, ca fiind întemeiată.

Se sesizează Curtea Constituțională cu privire la realizarea controlului constituționalității prevederilor alin. (4) art. 308 în coroborare cu art. 311, 312, 329 din Codul de procedură penală al Republicii Moldova și alin. (2) art. 232 din Codul de procedură penală al Republicii Moldova, cu prevederile art. 4, 16, 20, 25, 26 din Constituția Republicii Moldova.

Se remite Curții Constituționale prezenta încheiere, sesizarea apărătorului Chisilița Corneliu, copia rechizitoriului și copia procesului verbal al ședinței de judecată.

Încheierea nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței,
Judecătorul

Chironet Ioana

Cabinetul Avocatului "Corneliu Chisilița"

mun. Chișinău str. Lidia Istrati, 7 tel.mob. 079 281 282

nr. 14-11/16
12 decembrie 2017

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
a Republicii Moldova

SESIZARE

prezentată în conformitate cu art.135 alin. (1) lit. a), g) din
Constituție

I. Autorul sesizării

Numele **Corneliu Chisilița**

Ocupația **Avocat, Cabinetul Avocatului „Corneliu Chisilița”**

Adresa **mun. Chișinău strada Lidia Istrati, nr.7**

Tel/Fax **079281282**

În interesele inculpaților Crăciun Galina, Crăciun Sorin și Ichim Eugen deținuți în
Penitenciarul nr.13 mun. Chișinău

II. Obiectul Sesizării

Prezenta sesizare are ca obiect de examinare verificarea constituționalității în sensul
corespunderii cu art. 4, 16, 20, 25, 26 din Constituția Republicii Moldova, următoarele;

- **Alin. 4 art. 308** în coroborare cu art. art. 311, 312, 329 Cod de Procedură
Penală al Republicii Moldova nr.122 din 14 martie 2003 (republicat în Monitorul Oficial
al Republicii Moldova Nr. 248-251 la 05.11.2013)

- **Alin. 2 art. 232** Cod de Procedură Penală al Republicii Moldova nr.122 din
14 martie 2003 (republicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova Nr. 248-251 la
05.11.2013), integral „ (2) Cu excepția termenului prevăzut pentru căile de atac, actul
efectuat de procuror se consideră ca depus în termen dacă data la care a fost trecut în
registrul de ieșire a actelor se încadrează în termenul cerut de lege pentru efectuarea
actului.”

III. Circumstanțele litigiului examinat de instanța de judecată

În fapt: de către organul de urmărire penală Crăciun Galina, Crăciun Sorin și Ichim Eugen sunt învinuiți de faptul că ar fi comis escrocherie, adică de dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune sau abuz de încredere, săvârșită de două sau mai multe persoane, cu folosirea situației de serviciu, în proporții deosebit de mari, infracțiune prevăzută de art. 190 alin. (5) din Codul penal.

Prin Încheierea Judecătorei mun. Chișinău sediul Ciocana din 11 septembrie 2017 a fost prelungită măsura preventivă sub formă de arest preventiv în privința inculpaților Crăciun Galina și Crăciun Sorin pe un termen de 10 zile.

Încheierea respectivă a fost contestată cu recurs la Curtea de Apel Chișinău de către avocatul Corneliu Chisilița în termen.

Din motive ce nu depind de voința părții apărării (neprezentarea procurorului în ședința instanței de recurs), recursul în privința inculpatei Crăciun Galina, care urma a fi examinat la 22 septembrie 2017, a fost numit spre examinare la 25 septembrie 2017

La 25 septembrie 2017, prin Decizia Curții de Apel Chișinău, recursul avocatului a fost respins.

Prin Încheierea Judecătorei mun. Chișinău sediul Ciocana din 22 septembrie 2017 a fost prelungită măsura preventivă sub formă de arest preventiv în privința inculpaților Crăciun Galina, Crăciun Sorin și Ichim Eugen pe un termen de 30 zile.

Prin Încheierea Judecătorei mun. Chișinău sediul Ciocana din 23 octombrie 2017 a fost prelungită măsura preventivă sub formă de arest preventiv în privința inculpaților Crăciun Galina, Crăciun Sorin și Ichim Eugen pe un termen de 30 zile până la 24 noiembrie 2017.

La 22 noiembrie 2017, prin intermediul cancelariei Judecătorei mun. Chișinău sediul Ciocana, au fost înregistrate demersurile Procurorului în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale cu privire la prelungirea măsurii preventive arestul preventiv în privința inculpaților Crăciun Galina, Crăciun Sorin și Ichim Eugen

Prin Încheierea Judecătorei mun. Chișinău sediul Ciocana din 23 noiembrie 2017 a fost prelungită măsura preventivă sub formă de arest preventiv în privința inculpaților Crăciun Galina, Crăciun Sorin și Ichim Eugen pe un termen de 30 zile

IV. Expunerea pretensei sau a pretinselor încălcări ale Constituției și argumentele aduse în sprijinul acestor afirmații

1. Alin. 4 art. 308 în coroborare cu art. art. 311, 312, 329 Cod de Procedură Penală al Republicii Moldova

Neconstituționalitatea art. 308 alin (4) din Codul de procedură penală se exprimă prin faptul că la prezentarea demersului cu privire la aplicarea sau prelungirea arestării preventive ori a arestării la domiciliu se examinează fără întârziere de către judecătorul de instrucție abordare care vine în contradicție cu prevederile constituționale **în caz de atac cu recurs a încheierii judecătorului de instrucție privind aplicarea arestului preventiv.**

Astfel, oferind posibilitatea judecătorului de instrucție să prelungească măsura de arest preventiv **netinând cont de expunerea instanței de recurs asupra încheierii** anterioare. În asemenea situație fiind aduse abateri grave asupra respectării drepturilor omului și supremației legii.

Conform Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție despre aplicarea de către instanțele judecătorești a unor prevederi ale legislației de procedură penală privind arestarea preventivă și arestarea la domiciliu nr.1 din 15 aprilie 2013, **p. 58. Tinând cont de atribuțiile instanței de recurs, prevăzute la art.312 alin.(5) Cod procedură penală, până când aceasta nu s-a pronunțat asupra încheierii atacate, judecătorul de instrucție nu este în drept să se pronunțe asupra unui eventual nou demers de arestare preventivă a bănuțului/invinuțului.** Această prevedere este necesar de a fi introdusă *a priori* în CPP soluționând divergențele în situațiile similare inculpatei.

Considerăm că neconstituționalitatea art. 308 alin(4), prin prisma art. art. 311, 312, 329 poate fi invocată deoarece se resfrâng asupra aceiași situație, fiind strâns legate între ele. Coroborarea acestor norme este necesară, utilă și indispensabilă.

Potrivit art. 312 CPP *Controlul judiciar al legalității încheierii judecătorului de instrucție privind măsurile preventive aplicate și prelungirea duratei lor, adoptate în condițiile art. 307-310, se efectuează de către instanța judecătorească ierarhic superioară într-un complet format din 3 judecători. Instanța de recurs judecă recursul în decurs de 3 zile din momentul primirii lui.*

Analizând prevederile acestui articol ajungem la concluzia că legea procesual penală este imprevizibilă și neclară în situația în care instanța care a fost investită să se pronunțe asupra legalității încheierii de arest preventiv nu judecă recursul în termenul de trei zile cum este statuat în legislația procesual penală.

Nu este clar dacă în timp ce instanța de recurs nu sa pronunțat asupra recursului la încheierea atacată, poate oare instanța de fond să emită o nouă încheiere de prelungire a arestului preventiv. Instanța de fond neluând în calcul răspunsul asupra încheierii atacate cu recurs și adoptând prelungirea mandatului de arest încalcă grav dreptul intimatei la apărare, dreptul la un recurs efectiv.

De asemenea acțiunea instanței de fond vine în contradicție cu un șir întreg de principii al procedurii penale cum ar fi legalitatea procesului penal, respectarea drepturilor, libertăților și demnității umane, inviolabilitatea persoanei, asigurarea dreptului la apărare, accesul liber la justiție și desfășurarea procesului penal într-un termen rezonabil.

Potrivit art. 329 alin. (1), din CPP *la judecarea cauzei, instanța, din oficiu sau la cererea părților și ascultând opiniile acestora, este în drept să dispună aplicarea, înlocuirea sau revocarea măsurii preventive aplicate inculpatului.* La alin. (2) al aceluiași articol este prevăzut că *în cazul aplicării arestării preventive, hotărârea instanței poate fi atacată, în termen de 3 zile, în instanța ierarhic superioară cu recurs, care se va judeca conform prevederilor art. 311 și 312, care se aplică în mod corespunzător.*

Considerăm că și această prevedere este defectuoasă pentru că la aplicarea art. 329 CPP legiuitorul a omis să includă prevederile art. 308 alin. (4) și art. 304 alin. (1) CPP, care prevăd că „temei pentru începerea procedurii (...) aplicării măsurilor procesuale de constrângere îl constituie ordonanța motivată a organului investit cu astfel de împuterniciri, în conformitate cu prezentul cod, și demersul procurorului.

Potrivit art. 25 alin. (1), (2) din Constituție, libertatea individuală și siguranța persoanei sunt inviolabile. Percheziționarea, reținerea sau arestarea unei persoane sunt permise numai în cazurile și cu procedura prevăzută de lege.

În speța penală, inculpata Crăciun Galina a fost plasată în arest preventiv pe un termen de zece zile, avocatul inculpatei atacând încheierea instanței de fond privind aplicarea arestului preventiv cu recurs în instanța de apel, instanța de apel trebuia să judece recursului în termen de 3 zile din motive neimputabile părților instanța de apel a amânat data examinării recursului.

Instanța de fond s-a expus asupra unui nou demers a procurorului privind prelungirea mandatului de arest preventiv, în contradicție cu faptul că instanța de recurs nu s-a expus asupra încheierii atacate cu recurs de către avocatul inculpatei.

Considerăm că instanța de judecată interpretând eronat norma procesuală sau bazându-se pe imprevizibilitatea legii a aplicat neconstituțional continuarea măsurii de arest preventiv. Inculpatei îi este aplicată o măsură de arest preventivă ilegală, contrar prevederilor constituționale din moment ce i-a fost prelungit măsura de arest preventiv de către instanța de fond neținând cont expunerea instanței de recurs asupra recursului declarat împotriva încheierii anterioare.

În asemenea situație aducându-i-se încălcări grave a drepturilor inculpatei. Ori în aceste circumstanțe inculpatei nu i-a fost asigurat dreptul la o cale de atac. În cazul *Khudoyorov c. Rusiei* (8 noiembrie 2005, nr. 6847/02, Par. 193), CEDO menționează că, deși Convenția nu obligă la reglementarea în legislația națională a unui al doilea grad de jurisdicție pentru examinarea legalității arestării, statul care instituie un astfel de sistem trebuie, în principiu, să acorde persoanei private de libertate aceleași garanții ca cele prevăzute pentru prima cale de atac.

Conform art. 20 din Constituție, orice persoană are dreptul la satisfacție eficientă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele legitime. Nici o lege nu poate îngreuna accesul la justiție.

Potrivit art. 26 din Constituție, dreptul la apărare este garantat. Fiecare om are dreptul să reacționeze independent, prin mijloace legitime, la încălcarea drepturilor și libertăților sale. În tot cursul procesului, părțile au dreptul să fie asistate de un avocat, ales sau numit din oficiu. Inculpata neavând parte de un recurs efectiv ajungem la concluzia că i sa încălcat dreptul la apărare.

În concordanță cu dispozițiile constituționale, art. 17 alin. (2) CPP RM prevede următoarele: 2) Organul de urmărire penală și instanța judecătorească sânt obligate să asigure participanților la proces deplina exercitare a drepturilor lor procesuale, în condițiile prezentului cod.

În speța penală, prevederile invocate în art. 308 alin. (4), în coroborare cu art. 311, 312, 329, aplicate în situația inculpatei Crăciun Galina, generează încălcarea dreptului la apărare, al accesului liber la justiție și, nu în ultimul rând, al dreptului la libertatea individuală. Suntem de părerea că articolele indicate supra vin în contradicție și cu prevederile Convenției Europene a Drepturilor Omului și anume la articolul 5 al

Convenției care statuiază dreptul la libertate și la siguranță, la paragraful 4 este prevăzut că *orice persoană lipsită de libertatea sa prin arestare sau deținere are dreptul să introducă un recurs în fața unui tribunal, pentru ca acesta să statueze într-un termen scurt asupra legalității deținerii sale și să dispună eliberarea sa dacă deținerea este ilegală.*

Legea trebuie să fie clară ca în situația în care instanța nu s-a pronunțat asupra recursului în termenul legal acordat pentru verificarea legalității încheierii inculpata(tul) trebuie să fie pusă în libertate. Plus la toate cele menționate imprevizibilitatea legii nu poate fi pusă pe seama inculpate sub nici o formă.

Înaintarea unui nou demers cu privire la prelungirea măsurii de arest preventiv fără a lua în calcul soluția instanței de apel asupra încheierii de prelungire a arestului preventiv atacate cu recurs cauzează o stare de detenție ilegală a inculpatei. În cazul *Bozano c. Franței* (18 decembrie 1986, nr. 9990/82, Par. 54), Curtea a oferit interpretare noțiunii de detenție legală, aceasta urmează să-și găsească expresie în dreptul național, Convenția referindu-se esențialmente la normele dreptului intern, prescriind necesitatea aplicării acestora, dar de asemenea având în vizor că fiecare măsură de privare a individului de libertate trebuie să fie compatibilă scopului Art. 5 și anume protecției împotriva arbitrarului, fiind în joc nu doar dreptul persoanei la libertate, dar și cel la siguranță.

2. Alin. 2 art. 232 Cod de Procedură Penală al Republicii Moldova

În speță, la 23 octombrie 2017 prin Încheierea Judecătorei mun. Chișinău sediul Ciocana a fost prelungită măsura preventivă sub formă de arest preventiv în privința inculpaților Crăciun Galina, Crăciun Sorin și Ichim Eugen pe un termen de 30 zile **până la 24 noiembrie 2017.**

Conform art.308 CPP alin. (3) Demersul de prelungire a arestării se depune cu cel puțin 5 zile până la expirarea termenului de arestare. În caz de nerespectare a acestor termene, judecătorul de instrucție, fără a convoca ședința, printr-o încheiere motivată, respinge demersul.

În speță, demersul procurorului a fost înregistrat personal la instanța ce examinează cauza la data de 22 noiembrie 2017, adică cu 2 zile până la expirarea termenului deținerii.

În condițiile imperativității normei legale prevăzute de art.308 alin.3 CPP, instanța de judecată urma, fără convocarea ședinței, să respingă demersul.

Astfel, instanța de fond nu era în drept să examineze demersul procurorului cu privire la prelungirea măsurii preventive în privința inculpaților Crăciun Galina, Crăciun Sorin și Ichim Eugen.

Referirea părții acuzării de stat la prevederile **alin. 2 art. 232 Cod de Procedură Penală al Republicii Moldova**, și anume „(2) *Cu excepția termenului prevăzut pentru căile de atac, actul efectuat de procuror se consideră ca depus în termen dacă data la care a fost trecut în registrul de ieșire a actelor se încadrează în termenul cerut de lege pentru efectuarea actului.*” o considerăm neconstituțională din motivul că această prevedere grav încalcă principiul „egalității armelor” statuat în art.6 CEDO.

Referitor la proceduri, Curtea Europeană a statuat că o instanță care examinează un recurs împotriva detenției trebuie, astfel, să asigure garanțiile unei proceduri judiciare.

Procedurile trebuie să fie contradictorii și trebuie, întotdeauna, să asigure „egalitatea armelor” între părți, și anume între procuror și persoana deținută (Nikolova c. Bulgariei, hotărâre din 25 martie 1999, § 58).

În consecință, suntem în situația în care o normă legală creează avantaje clare unei părți într-un proces penal, permițând procurorului să înregistreze doar în registrul său de ieșire un act, considerându-se ca fiind respectat termenul procedural.

În speță, nu a fost prezentată dovada de expediere prin careva mijloc a demersurilor cu privire la prelungire a măsurii preventive în privința inculpaților Crăciun Galina, Crăciun Sorin și Ichim Eugen.

Mergând de la principiile stabilite în alin.1 al art. 232 CPP, partea apărării este în poziție inferioară față de partea acuzării într-un proces penal în cazul existenței și aplicării alin.2 al aceluiași articol. Or, în sensul alin.1 „Actul depus în cadrul termenului prevăzut de lege la administrația locului de detenție, la unitatea militară, la administrația instituției medicale sau la oficiul poștal prin scrisoare recomandată este considerat ca făcut în termen. Înregistrarea sau confirmarea făcută de către administrația locului de detenție, a unității militare sau a instituției medicale pe actul depus, precum și recipisa oficiului poștal despre actul primit pe actul depus, servesc drept dovadă a datei depunerii actului” sunt respectate toate principiile instituției termenului procedural penal fiind respectat inclusiv și principiul egalității armelor într-un proces.

În coroborare cu cele indicate mai sus consider că norma prevăzută de alin.2 art. 232 Cod de Procedură Penală al Republicii Moldova nr.122 din 14 martie 2003 (republicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova Nr. 248-251 la 05.11.2013) este neconstituțională

1. Prevederi relevante din Hotărârea Curții Constituționale nr.2 din 09.02.2016 pentru interpretarea art.135 alin.(l) lit.a) și g) din Constituția Republicii Moldova:

În baza hotărârii menționate supra, Curtea Constituțională a hotărât:

1. În sensul art.135 alin.(l) lit. a) și g) coroborat cu art.20, 115,116 din Constituție:

- în cazul existenței incertitudinii privind constituționalitatea legilor, hotărârilor Parlamentului, decretelor Președintelui Republicii Moldova, hotărârilor și ordonanțelor Guvernului, ce urmează a fi aplicate la soluționarea unei cauze aflate pe rolul său, instanța de judecată este obligată să sesizeze Curtea Constituțională;

- excepția de neconstituționalitate poate fi ridicată în fața instanței de judecată de către oricare dintre părți sau de reprezentantul acesteia, precum și de către instanța de judecată din oficiu;

- sesizarea privind controlul constituționalității unor norme ce urmează a fi aplicate la soluționarea unei cauze se prezintă direct Curții Constituționale de către judecătorii/completele de judecată din cadrul Curții Supreme de Justiție, Curților de Apel și judecătoriilor, pe rolul cărora se află cauza;

- **judecătorul ordinar nu se pronunță asupra temeiniciei sesizării sau conformității cu Constituția a normelor contestate, limitându-se exclusiv la verificarea următoarelor condiții:**

1) obiectul excepției intră în categoria actelor cuprinse la art.135 alin.1 lit.a) din Constituție;

2) excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia, sau indică că este ridicată de către instanța de judecată din oficiu;

3) prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei;

4) nu există o hotărâre anterioară a Curții având ca obiect prevederile contestate.

Până la adoptarea de către Parlament a reglementărilor în executarea hotărârii, sesizarea privind excepția de neconstituționalitate se prezintă Curții Constituționale de către judecătorii/completele de judecată din cadrul Curții Supreme de Justiție, Curților de Apel și judecătoriilor, pe rolul cărora se află cauza, în temeiul aplicării directe a art.135 alin.(1) lit. a) și g) din Constituție.

2. Prevederile relevante ale Constituției (M.O., 1994, nr. 1) sunt următoarele:

Articolul 1 Statul Republica Moldova

„[...]”

(3) Republica Moldova este un stat de drept, democratic, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile lui, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme și sunt garantate.”

Articolul 4 Drepturile și libertățile omului

(1) Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile omului se interpretează și se aplică în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care Republica Moldova este parte.

(2) Dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte și legile ei interne, prioritate au reglementările internaționale.

Articolul 7 Constituția, Lege Supremă

Constituția Republicii Moldova este Legea ei Supremă. Nici o lege și nici un alt act juridic care contravine prevederilor Constituției nu are putere juridică.

Articolul 16 Egalitatea

1) Respectarea și ocrotirea persoanei constituie o îndatorire primordială a statului.

(2) Toți cetățenii Republicii Moldova sînt egali în fața legii și a autorităților publice, fără deosebire de rasă, naționalitate, origine etnică, limbă, religie, sex, opinie, apartenență politică, avere sau de origine socială.

Articolul 20

Accesul liber la justiție

(1) Orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime.

(2) Nici o lege nu poate îngreuna accesul la justiție.

Articolul 25

Libertatea individuală și siguranța persoanei

(1) Libertatea individuală și siguranța persoanei sînt inviolabile.

(2) Percheziționarea, reținerea sau arestarea unei persoane sînt permise numai în cazurile și cu procedura prevăzute de lege.

(3) Reținerea nu poate depăși 72 de ore.

(4) Arestarea se face în temeiul unui mandat, emis de judecător, pentru o durată de cel mult 30 de zile. Asupra legalității mandatului se poate depune recurs, în condițiile legii, în instanța judecătorească ierarhic superioară. Termenul arestării poate fi prelungit numai de către judecător sau de către instanța judecătorească, în condițiile legii, cel mult pînă la 12 luni.

(5) Celui reținut sau arestat i se aduc de îndată la cunoștință motivele reținerii sau ale arestării, iar învinuirea - în cel mai scurt termen; motivele reținerii și învinuirea se aduc la cunoștință numai în prezența unui avocat, ales sau numit din oficiu.

(6) Eliberarea celui reținut sau arestat este obligatorie dacă motivele reținerii sau arestării au dispărut.

Articolul 26

Dreptul la apărare

(1) Dreptul la apărare este garantat.

(2) Fiecare om are dreptul să reacționeze independent, prin mijloace legitime, la încălcarea drepturilor și libertăților sale.

(3) În tot cursul procesului, părțile au dreptul să fie asistate de un avocat, ales sau numit din oficiu.

(4) Amestecul în activitatea persoanelor care exercită apărarea în limitele prevăzute se pedepsește prin lege.

Articolul 115

Instanțele judecătorești

„(1) Justiția se înfăptuiește prin Curtea Supremă de Justiție, prin curțile de apel și prin judecătorii. [...]”

Articolul 116

Statutul judecătorilor

10

(1) Judecătorii instanțelor judecătorești sunt independenți, imparțiali și inamovibili, potrivit legii.

Articolul 134 **Statutul**

(1) Curtea Constituțională este unica autoritate de jurisdicție constituțională în Republica Moldova.

(2) Curtea Constituțională este independentă de orice altă autoritate publică și se supune numai Constituției.

(3) Curtea Constituțională garantează supremația Constituției, asigură realizarea principiului separării puterii de stat în putere legislativă, putere executivă și putere judecătorească și garantează responsabilitatea statului față de cetățean și a cetățeanului față de stat.”

Articolul 135 **Atribuțiile**

(1) Curtea Constituțională:

a) exercită, la sesizare, controlul constituționalității legilor și hotărârilor Parlamentului, a decretelor Președintelui Republicii Moldova, a hotărârilor și ordonanțelor Guvernului, precum și a tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte;

b) interpretează Constituția;

[...]

g) rezolvă cazurile excepționale de neconstituționalitate a actelor juridice, sesizate de Curtea Supremă de Justiție;

[...].

(2) Curtea Constituțională își desfășoară activitatea din inițiativa subiecților prevăzuți de Legea cu privire la Curtea Constituțională.”

Articolul 140 **Hotărârile Curții Constituționale**

(1) Legile și alte acte normative sau unele părți ale acestora devin nule din momentul adoptării hotărârii corespunzătoare a Curții Constituționale.

(2) Hotărârile Curții Constituționale sunt definitive și nu pot fi atacate.”

3. Prevederile relevante ale Legii nr.317-XIII din 13 decembrie 1994 cu privire la Curtea Constituțională (M.O., 1995, nr. 8, art. 86) sunt următoarele:

Articolul 4 **Atribuțiile Curții Constituționale**

„(1) Curtea Constituțională:

a) exercită la sesizare controlul constituționalității legilor, regulamentelor și hotărârilor Parlamentului, a decretelor Președintelui Republicii Moldova, a hotărârilor și dispozițiilor Guvernului, precum și a tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte;

b) interpretează Constituția;

[...]

g) rezolvă excepțiile de neconstituționalitate a actelor juridice, sesizate de Curtea Supremă de Justiție;

[...]

(2) Competența Curții Constituționale este prevăzută de Constituție și nu poate fi contestată de nici o autoritate publică.”

4. Prevederile relevante ale Codului jurisdicției constituționale nr.502-XIII din 16 iunie 1995 (M.O., 1995, nr. 53-54, art. 597) sunt următoarele:

Autoritatea de jurisdicție constituțională

„(1) Unica autoritate de jurisdicție constituțională în Republica Moldova este Curtea Constituțională.

(2) Curtea Constituțională garantează supremația Constituției, asigură realizarea principiului separării puterii de stat în putere legislativă, putere executivă și putere judecătorească, garantează responsabilitatea statului față de cetățean și a cetățeanului față de stat.”

Competența în materie a Curții Constituționale

„(1) În exercitarea jurisdicției constituționale, Curtea Constituțională:

a) efectuează, la sesizare, controlul constituționalității legilor și hotărârilor Parlamentului, decretelor Președintelui Republicii Moldova, hotărârilor și ordonanțelor Guvernului, precum și a tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte;

b) interpretează Constituția;

[...]

g) rezolvă excepțiile de neconstituționalitate a actelor juridice, sesizate de Curtea Supremă de Justiție;

[...]

(2) Se supun controlului constituționalității numai actele normative adoptate după intrarea în vigoare a Constituției Republicii Moldova – 27 august 1994.

(3) Curtea Constituțională examinează în exclusivitate chestiuni de drept.”

Limitele de competență

„(1) Curtea Constituțională soluționează numai probleme ce țin de competența sa. Dacă în procesul examinării apar chestiuni de competența altor organe, Curtea remite acestora materialele sau comunică faptul părților și organelor interesate, dând explicațiile de rigoare.

(2) Curtea Constituțională își stabilește ea însăși limitele de competență.

(3) Controlând constituționalitatea actului contestat, Curtea Constituțională poate pronunța o hotărâre și în privința altor acte normative a căror constituționalitate depinde în întregime sau parțial de constituționalitatea actului contestat.”

Prezumția constituționalității actelor normative

„Orice act normativ, precum și orice tratat internațional la care Republica Moldova este parte; se consideră constituțional până când neconstituționalitatea lui va fi dovedită în procesul jurisdicției constituționale, cu asigurarea tuturor garanțiilor prevăzute de prezentul cod.”

5. Prevederile relevante ale Declarației Universale a Drepturilor Omului (adoptată la 10 decembrie 1948 la New York, la care Republica Moldova a aderat prin Hotărârea Parlamentului nr.217-XII din 28 iulie 1990) sunt următoarele:

Articolul 10

„Orice persoană are dreptul în deplină egalitate de a fi audiată în mod echitabil și public de către un tribunal independent și imparțial care va hotărî fie asupra drepturilor și obligațiilor sale, fie asupra temeiniciei oricărei acuzați în materie penală îndreptată împotriva sa.”

6. Prevederile relevante ale Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, amendată prin protocoalele adiționale (încheiată la Roma la 4 noiembrie 1950 și ratificată de Republica Moldova prin Hotărârea Parlamentului nr.1298-XIII din 24 iulie 1997) sunt următoarele:

Articolul 6

Dreptul la un proces echitabil

„1. Orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa. Hotărârea trebuie să fie pronunțată în mod public, dar accesul în sala de ședințe poate fi interzis presei și publicului pe întreaga durată a procesului sau a unei părți a acestuia în interesul moralității, al ordinii publice ori al securității naționale într-o societate democratică, atunci când interesele minorilor sau protecția vieții private a părților la proces o impun, sau în măsura considerată absolut necesară de către instanță atunci când, în împrejurări speciale, publicitatea ar fi de natură să aducă atingere intereselor justiției. [...]”

Articolul 13.

Dreptul la un recurs efectiv

Orice persoană, ale cărei drepturi și libertăți recunoscute de prezenta convenție au fost încălcate, are dreptul să se adreseze efectiv unei instanțe naționale, chiar și atunci când încălcarea s-ar datora unor persoane care au acționat în exercitarea atribuțiilor lor oficiale.

7. Prevederile relevante ale Codului de Procedură Penală al Republicii Moldova nr.122 din 14 martie 2003 (republicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova Nr. 248-251 la 05.11.2013)

Articolul 232.

Acte considerate ca făcute în termen

(1) Actul depus în cadrul termenului prevăzut de lege la administrația locului de detenție, la unitatea militară, la administrația instituției medicale sau la oficiul poștal prin scrisoare recomandată este considerat ca făcut în termen. Înregistrarea sau confirmarea făcută de către administrația locului de detenție, a unității militare sau a instituției medicale pe actul

depus, precum și recipisa oficiului poștal despre actul primit pe actul depus, servesc drept dovadă a datei depunerii actului.

(2) Cu excepția termenului prevăzut pentru căile de atac, actul efectuat de procuror se consideră ca depus în termen dacă data la care a fost trecut în registrul de ieșire a actelor se încadrează în termenul cerut de lege pentru efectuarea actului.

Articolul 308.

Examinarea demersurilor privind aplicarea față de învinuit a arestării preventive
arestării la domiciliu sau prelungirea duratei arestării învinuitului

(...)

(3) Demersul de arestare se depune la judecătorul de instrucție cu cel puțin 24 de ore pînă la expirarea termenului de reținere, iar în cazul minorului – cu cel puțin de 5 ore pînă la expirarea termenului de reținere. Demersul de prelungire a arestării se depune cu cel puțin 5 zile pînă la expirarea termenului de arestare. În caz de nerespectare a acestor termene, judecătorul de instrucție, fără a convoca ședința, printr-o încheiere motivată, respinge demersul.

(4) Demersul cu privire la aplicarea sau prelungirea arestării preventive ori a arestării la domiciliu se examinează fără întârziere de către judecătorul de instrucție, în ședință închisă, cu participarea procurorului, avocatului, învinuitului, cu excepția cazului în care învinuitul se eschivează de la participarea la judecată sau de la urmărirea penală și este anunțat în căutare. La ședință pot participa reprezentantul legal al învinuitului și martorii invitați de procuror sau de învinuit ori de avocat. Procurorul asigură participarea la ședința de judecată a învinuitului reținut, înștiințează avocatul și reprezentantul legal al învinuitului, precum și martorii invitați de acesta. Învinuitul sau avocatul înștiințează martorii invitați de el. În cazul neprezentării avocatului înștiințat, judecătorul de instrucție îl asigură pe învinuit cu avocat din oficiu în conformitate cu Legea nr. 198-XVI din 26 iulie 2007 cu privire la asistența juridică garantată de stat. Neprezentarea martorilor invitați din partea procurorului, a învinuitului sau a avocatului său nu împiedică examinarea demersului.

Articolul 311.

Recursul împotriva încheierii judecătorului de instrucție privind
aplicarea sau neaplicarea arestării, privind prelungirea sau refuzul
de a prelungi durata ei sau privind liberarea provizorie sau refuzul
liberării provizorii

(1) Recursul împotriva încheierii judecătorului de instrucție privind aplicarea sau neaplicarea arestării preventive sau a arestării la domiciliu, privind prelungirea sau refuzul de a prelungi durata ei, privind liberarea provizorie sau refuzul liberării provizorii se depune de către procuror, învinuit, apărătorul său, reprezentantul său legal în instanța care a adoptat încheierea ori prin intermediul administrației locului de deținere, în termen de 3 zile de la data adoptării încheierii. Pentru persoana arestată, termenul de 3 zile începe să curgă de la data înmînării copiei încheierii.

(2) Administrația locului de detenție, primind recursul, este obligată să-l înregistreze și imediat să-l expedieze instanței care a adoptat încheierea, aducînd faptul la

cunoștința procurorului.

(3) Instanța care a adoptat încheierea, primind recursul, în termen de 24 de ore, îl trimite, cu anexarea copiilor certificate ale actelor care au fost examinate pentru adoptarea încheierii contestate, instanței de recurs, numind data de soluționare a recursului și informînd despre aceasta procurorul și apărătorul. Instanța de recurs, primind recursul, solicită de la procuror și de la partea apărării copii certificate ale actelor ce confirmă sau infirmă necesitatea aplicării măsurii preventive respective sau a prelungirii duratei acesteia. După examinarea recursului, materialele acumulate se anexează la cauza penală respectivă.

Articolul 312.

Controlul judiciar al legalității încheierii privind măsurile preventive aplicate și prelungirea duratei lor

(1) Controlul judiciar al legalității încheierii judecătorului de instrucție privind măsurile preventive aplicate și prelungirea duratei lor, adoptate în condițiile art. 308–310, se efectuează de către instanța judecătorească ierarhic superioară într-un complet format din 3 judecători.

(2) Instanța de recurs judecă recursul în decurs de 3 zile din momentul primirii lui.

(3) Controlul judiciar privind legalitatea arestării se efectuează în ședință închisă, cu participarea procurorului, învinuitului, apărătorului și a reprezentantului lui legal. Neprezentarea bănuțului, învinuitului care nu este privat de libertate și a reprezentantului lui legal, care au fost citați în modul prevăzut de lege, precum și a învinuitului anunțat în căutare, nu împiedică examinarea recursului. La ședință pot fi invitați și martorii chemați de procuror, învinuitul ori avocatul, neprezentarea cărora nu împiedică examinarea recursului.

(4) La deschiderea ședinței de judecată în instanța de recurs, președintele ședinței anunță ce recurs va fi examinat, concretizează dacă persoanelor prezente la ședință le sînt clare drepturile și obligațiile lor. După aceea recurentul, dacă participă la ședință, argumentează recursul, apoi sînt audiate celelalte persoane prezente în ședință. Desfășurarea ședinței de judecată se consemnează în procesul-verbal, întocmit în condițiile prevăzute la art. 336, care se aplică în modul corespunzător. Controlul judiciar se efectuează în limita materialelor prezentate de procuror și examinate de către judecătorul de instrucție, cu participarea părții apărării. În cazuri excepționale cînd au apărut circumstanțe inexistente la momentul examinării demersului de către judecătorul de instrucție, instanța de recurs, la cererea părților, poate să examineze și alte materiale, asigurînd în prealabil părților posibilitatea și timpul necesar de a lua cunoștință de acestea și de a se expune pe marginea lor.

(5) În urma controlului judiciar efectuat, instanța de recurs pronunță una din următoarele decizii:

1) admite recursul prin:

a) anularea măsurii preventive dispuse de judecătorul de instrucție sau anularea prelungirii duratei acesteia și, dacă este cazul, eliberarea persoanei de sub arest;

b) aplicarea măsurii preventive respective care a fost respinsă de judecătorul de instrucție, cu eliberarea ori de prelungire a arestării, sau aplicarea unei alte măsuri preventive, la alegerea instanței de recurs, însă nu mai aspră decît cea solicitată în

demersul procurorului, sau cu prelungirea duratei măsurii respective;

2) respinge recursul.

(6) În cazul în care în ședința de judecată nu au fost prezentate materiale ce confirmă legalitatea aplicării măsurii preventive respective sau prelungirii duratei ei, instanța de recurs pronunță decizia de anulare a măsurii preventive dispuse sau, după caz, a prelungirii duratei ei și eliberează persoana reținută sau arestată.

(7) Copia de pe decizia instanței de recurs sau, după caz, mandatul de arestare ori de prelungire a arestării se înmânează procurorului, învinuitului imediat, iar dacă a fost pronunțată o decizie prin care a fost anulată măsura preventivă sau anulată prelungirea duratei acesteia, mandatul respectiv se transmite neîntârziat la locul de deținere a persoanei arestate sau, respectiv, la secția de poliție de la locul de trai al bănuitului, învinuitului. Dacă persoana în privința căreia a fost anulată arestarea preventivă sau arestarea la domiciliu ori care a fost eliberată provizoriu, participă la ședința de judecată, ea se eliberează imediat din sala de ședință.

(8) În caz de respingere a recursului, examinarea unui nou recurs privind aceeași persoană în aceeași cauză se admite la fiecare prelungire a duratei măsurii preventive respective sau la dispariția temeiurilor care au servit la aplicarea sau prelungirea arestului.

Articolul 329.

Rezolvarea chestiunii cu privire la măsura preventivă

(1) La judecarea cauzei, instanța, din oficiu sau la cererea părților și ascultând opiniile acestora, este în drept să dispună aplicarea, înlocuirea sau revocarea măsurii preventive aplicate inculpatului. O nouă cerere de aplicare, înlocuire sau revocare a măsurii preventive poate fi depusă dacă au apărut temeiuri pentru aceasta, dar nu mai devreme decât peste o lună după ce încheierea precedentă privind această chestiune a intrat în vigoare sau dacă nu au intervenit noi împrejurări care condiționează noua cerere.

(1¹) În cazul în care inculpatului îi este aplicată măsura arestului preventiv, judecarea cauzei penale se desfășoară în mod preferențial și în regim de urgență.

(2) În cazul aplicării arestării preventive, hotărârea instanței poate fi atacată, în termen de 3 zile, în instanța ierarhic superioară cu recurs, care se va judeca conform prevederilor art. 311 și 312, care se aplică în mod corespunzător. În cazul aplicării sau prelungirii măsurii preventive sub formă de arest sau de arest la domiciliu de către Curtea Supremă de Justiție, hotărârea acesteia poate fi atacată cu recurs, care se va examina de alți 3 judecători ai Curții Supreme de Justiție, fără citarea părților, dar cu dreptul acestora de a depune referință asupra recursului declarat pînă la data fixată pentru judecarea acestuia. Nedepunerea referinței nu împiedică judecarea recursului declarat.

V. Cerințele autorului sesizării.

Verificarea constituționalității **Alin. 4 art. 308** în coroborare cu art. art. 311, 312, 329 Cod de Procedură Penală al Republicii Moldova nr.122 din 14 martie 2003 (republicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova Nr. 248-251 la 05.11.2013)

Și a Alin. 2 art. 232 Cod de Procedură Penală al Republicii Moldova nr.122 din 14 martie 2003 (republicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova Nr. 248-251 la 05.11.2013), integral „ (2) *Cu excepția termenului prevăzut pentru căile de atac, actul*

efectuat de procuror se consideră ca depus în termen dacă data la care a fost trecut în registrul de ieșire a actelor se încadrează în termenul cerut de lege pentru efectuarea actului.”, în sensul corespunderii acestora cu art. 4, 16, 20, 25, 26 din Constituția Republicii Moldova.

VI. Date suplimentare la obiectul sesizării

La momentul de față, instanța de fond cât și instanța de recurs au aplicat prevederile normelor solicitate a fi declarate neconstituționale.

Aceste fapte au fost invocate la examinarea demersurilor însă nu au fost luate în considerație, aplicându-se.

VII. Documente anexate

1. Încheierea Judecătoriei mun. Chișinău sediul Ciocana din 11 septembrie 2017 prin care a fost prelungită măsura preventivă sub formă de arest preventiv în privința inculpatei Crăciun Galina pe un termen de 10 zile.
2. Încheierea Judecătoriei mun. Chișinău sediul Ciocana din 22 septembrie 2017 a fost prelungită măsura preventivă sub formă de arest preventiv în privința inculpatei Crăciun Galina, pe un termen de 30 zile
3. Decizia Curții de Apel Chișinău 25 septembrie 2017 prin care recursul avocatului în privința inculpatei Crăciun Galina a fost respins.
4. Încheierea Judecătoriei mun. Chișinău sediul Ciocana din 23 octombrie 2017 a fost prelungită măsura preventivă sub formă de arest preventiv în privința inculpatei Crăciun Galina pe un termen de 30 zile până la 24 noiembrie 2017.
5. Încheierea Judecătoriei mun. Chișinău sediul Ciocana din 23 octombrie 2017 a fost prelungită măsura preventivă sub formă de arest preventiv în privința inculpatului Crăciun Sorin pe un termen de 30 zile până la 24 noiembrie 2017.
6. Încheierea Judecătoriei mun. Chișinău sediul Ciocana din 23 octombrie 2017 a fost prelungită măsura preventivă sub formă de arest preventiv în privința inculpatului Ichim Eugen pe un termen de 30 zile până la 24 noiembrie 2017.
7. Demersul Procurorului în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale din **22 noiembrie 2017** cu privire la prelungirea măsurii preventive arestul preventiv în privința inculpatei Crăciun Galina, înregistrat prin intermediul cancelariei Judecătoriei mun. Chișinău sediu Ciocana.
8. Demersul Procurorului în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale din **22 noiembrie 2017** cu privire la prelungirea măsurii preventive arestul preventiv în privința inculpatului Crăciun Sorin, înregistrat prin intermediul cancelariei Judecătoriei mun. Chișinău sediu Ciocana.
9. Demersul Procurorului în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale din **22 noiembrie 2017** cu privire la prelungirea măsurii preventive arestul preventiv în privința inculpatului Ichim Eugen, înregistrat prin intermediul cancelariei Judecătoriei mun. Chișinău sediu Ciocana.
10. Copia din Registrul de ieșire a Procuraturii pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale datat cu 13 noiembrie 2017.

11. Încheierea Judecătorei mun. Chișinău sediul Ciocana din 23 noiembrie 2017 a fost prelungită măsura preventivă sub formă de arest preventiv în privința inculpatei Crăciun Galina pe un termen de 30 zile până la 24 decembrie 2017.

12. Încheierea Judecătorei mun. Chișinău sediul Ciocana din 23 noiembrie 2017 a fost prelungită măsura preventivă sub formă de arest preventiv în privința inculpatului Crăciun Sorin pe un termen de 30 zile până la 24 decembrie 2017.

13. Încheierea Judecătorei mun. Chișinău sediul Ciocana din 23 noiembrie 2017 a fost prelungită măsura preventivă sub formă de arest preventiv în privința inculpatului Ichim Eugen pe un termen de 30 zile până la 24 decembrie 2017

VIII. Declarația și semnătura

Declar pe onoare că informațiile ce figurează în prezentul formular de sesizare sunt exacte.

Avocat:

Corneliu Chisilița